Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Calinic de la Cernica

Eu vin cu norii şi Mă fac sărbătoare de cer nou şi de pământ nou peste tine, Ierusalime. Vin cu sărbătoare de sfinţi, şi Îmi fac intrare cu cuvântul Meu în mijlocul tău, poporul Meu. Eu sunt, fiule mic. Eu sunt Fiul Tatălui Savaot, Care M-a făcut Mire pentru tine, Israele român, mireasa Mea cea de apoi. Am cerul nuntaş la nunta Mea cu tine, am sfinţii cerului în serbare cu tine pe pământ, că ei mereu Îmi ziceau: *«Până când, Doamne?»*.

Vin la tine cu Ierusalimul cel de sus, poporul Meu, şi Îmi împlinesc Scripturile cu tine, şi taina Mea cu tine e mare, că mereu ţi-am spus că tot cerul a aşteptat să te naşti tu din cuvântul Meu şi să împlinesc cu tine venirea Mea cu sfinţii în zeci de mii precum de la început s-a arătat şi s-a vestit prin Scripturi. Vin Scripturile din cer, şi se împlinesc spre vedere. Vine Cuvântul lui Dumnezeu pe pământ, şi Se face cale pentru cei din cer, pentru cei vii în vecii vecilor. Eu sunt Dumnezeul celor vii, şi vin cu cei vii, vin venind cu zile de înviere, vin cu cei vii. Amin.

O, Israele român, am cerul român cu Mine în venirea Mea, şi mare este taina ta pe pământ şi în cer. Cerul român şi pământul român se unesc şi fac dreptate sfinţilor, care au cupele pline de rugăciuni pentru venirea Mea. Eu sunt Răscumpărătorul, Care vin. Eu sunt Izbăvitorul celor vii. Eu sunt Mângâietorul, Duhul Adevărului, Care vine din cer pe pământ şi Se face cuvânt, şi dinaintea Mea cerul şi pământul se trag în lături, iar cei tari la cerbice se ascund de faţa Mea, că scris este: *«Când va veni Fiul Omului va mai afla credinţă pe pământ?»*.

Omul nu mai caută credinţa, şi caută fărădelegea, şi din pricina fărădelegii credinţa şi iubirea multora se va răci şi s-a răcit. Dar tu să rabzi, poporul Meu, căci cei ce vor răbda apucând capătul răbdării, aceia vor fi mântuiţii Mei şi vor fi trimişii Mei care vestesc Evanghelia împărăţiei cerurilor în toată lumea spre mărturie, şi scris este: *«Atunci va veni sfârşitul, şi soarele se va întuneca, şi luna îşi va înceta lumina»,* ca să Se arate Domnul, Lumină de şapte ori strălucitoare, Domnul, Care trimite pe îngerii Săi la cules.

O, poporul Meu, pe pământ nu mai veghează nimeni întru venirea Mea. Peste tot e ca în vremea lui Noe. Toţi oamenii mănâncă şi beau şi nuntesc nunta lor, şi Eu vestesc împărăţia cerurilor şi trec cu barca Mea şi strig la om să vină la Mine, dar el nu vine, ca şi în zilele lui Noe. Vin cu îngerii şi cu sfinţii să-Mi culeg via. Cuvântul Meu este culegător peste oameni, şi oamenii, unul va fi luat, şi altul va fi lăsat, căci trec peste pământ cu Evanghelia împărăţiei cerurilor, şi cine voieşte să vină după Mine să nu stea să-şi facă haină, că-i dau Eu haină, numai să vină. Nu-ţi căuta haina, omule. Haina ta nu e bună, ci e bună haina Mea. Vino gol, numai vino, că haină îţi dau Eu. Cel ce dă să-şi caute haina când Eu strig, acela e om semeţ, căruia i se vede ruşinea, căci haina ta, omule, nu-ţi poate acoperi ruşinea. Eu sunt Cel ce-Mi desfac haina şi te iau în ea şi te învelesc când vii, şi îţi acopăr ruşinea, şi te iert, şi te spăl, şi te nasc din nou, te nasc din cer prin cuvântul Meu cel nou, prin propovăduire, omule, că scris este: *«Cine poate să creadă fără propovăduire?»*.

Vin cu veşmânt nou peste România, vin cu zile cereşti peste ea, că Eu am luat-o pe ea în mantia Mea şi i-am învelit ruşinea, căci s-au împlinit zilele, şi fărădelegea a dat peste margini şi păcatul s-a pecetluit şi dreptatea a venit, şi Sfântul Sfinţilor Se face cuvânt peste pământ, şi cei înţelepţi luminează ca strălucirea cerului, învăţând pe mulţi calea cea dreaptă. Amin.

O, ţara Mea, ţara Mea de nuntă, ţară a mândriei Mele! Eu am avut în tine stele cereşti, care strălucesc în vecii vecilor. Am avut în tine sfinţi prin care am împlinit Scriptura, şi tu nu ştii, dar Eu Mă fac cuvânt în tine şi îţi despecetluiesc tainele Mele cu tine şi îţi desfac fântânile ca să bei

din ele şi să te însănătoşeşti la minte şi la inimă, şi tu să iei pe tine haina Mea şi să auzi cuvântul Meu şi să crezi că Eu sunt, şi să nu faci ca în vremea lui Noe.

O, ţara Mea de nuntă, vin pe cal alb la tine, şi oşti din cer vin cu Mine, călare pe cai albi. Vin cu sfinţii tăi, ţara Mea. Vin să lucrez duh de viaţă peste tine şi să te fac să înţelegi taina ta, care este scrisă în Scripturi. Este scris în Scripturi de Israel, şi este scris de tine în Scripturi, şi tu nu înţelegi, ţara Mea. Ai căzut din înţelepciune şi nu înţelegi, dar vin cu sfinţii tăi, şi îi fac peste tine cuvânt din cuvânt, şi vorbesc româneşte cu tine, şi am cu Mine sfinţi români, şi vin şi te păstoresc cu toiag român, ca să Mă cunoşti, că Eu nu vin necunoscut la tine. Eu niciodată n-am lucrat necunoscut de om. Am venit în chip cunoscut şi am lucrat peste cei credincioşi, iar peste cei necredincioşi am lucrat tainic. Dar acum vin, şi ies din taină, şi îţi fac cunoscută taina Mea, prin cei cunoscuţi din tine, ţara Mea.

M-am făcut peste tine zi de înviere, zi de iubire, zi de împăcare, ţara Mea. Vin cu zile cereşti peste tine şi îţi iert fărădelegea şi te ridic din ţărână şi te slăvesc ca pe ţara Mea înaintea oamenilor, şi prin tine voiesc să-Mi trezesc şi pe poporul Meu Israel, cel care nu M-a cunoscut că am venit de la Tatăl prin Fecioară aşa cum era scris în Scripturile Mele cele din vreme rostite. Vin cu sfinţii tăi, ţara Mea. Vin cu arhierei luaţi din tine şi ridicaţi de Mine pentru tine. Am venit la tine cu praznic de florii şi ţi-am adus pe arhiereul tău Nifon, şi el, ca un sfânt român, te-a ridicat pe tine înaintea Mea, căci s-au împlinit zilele, ţara Mea. Am venit şi am făcut în tine serbare de împăcare, act de împăcare între tine şi Mine, că şi azi am ridicat din tine arhiereu martor, care a ridicat înaintea Mea biserică curată, biserică după voia Mea, ca prin ea să rostesc peste tine binecuvântare, ţara Mea. Dar azi zilele sunt grele, şi puţin ajutor primesc cei ce sunt trimişii Mei prin care Îmi întocmesc planul peste pământ.

Am avut şi azi arhiereu uns de Mine, dar necredinţa celor mari şi tari prin puterea lor Mi l-au strivit. Dar Eu sunt Cel ce pot să ridic din ţărână pe cel slab, căci biserica Mea cea vie mărturiseşte înaintea Mea faptele Mele din mijlocul ei, şi urechea Mea ia aminte. Am în tine arhiereu care a împlinit planul Meu şi a pus înaintea Mea biserică după voia Mea, şi cele aşezate stau înaintea Mea pentru tine, ţara Mea, şi am făcut act ceresc între Mine şi tine şi l-am scris în Cartea Adevărului. M-am scris cu tine în Cartea Adevărului, ţara Mea, şi tu vei fi iubită de mulţi, şi pe toate cele bune peste tine le lucrez Eu prin poporul Meu luat din tine.

Vin cu sfinţii tăi la tine, ţara Mea. Vin cu serbare de arhierei sfinţi, luaţi din tine. Vin cu ierarhul Calinic Cernicanul, care este viu. Vin să-ţi despecetluiesc tainele Mele cele din tine, căci tu eşti pământul Meu cel ales din nou, pământul Meu cel nou, căci Israel nu Mi-a dat sălaş, şi Eu Mi-am făcut din tine pământ nou şi cer nou şi vin cu cerul tău de sfinţi şi lucrez peste tine. Sfinţii tăi se fac cuvânt peste tine şi îţi despecetluiesc tainele Mele cu tine, ţara Mea cea nouă, căci am încheiat în tine un legământ nou, un legământ de iubire ca să te aleg şi ca să te scriu a Mea. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu în mijlocul tău. Eu sunt Cel ce sunt, şi sunt cu tine, şi vin cu sfinţii tăi şi îi fac peste tine cuvânt din cuvântul Meu, că am grăit cu ei pe pământul tău aşa cum am grăit cu Daniel în vremea lui Israel. Amin.

– Vii, Doamne, vii cu sfinţii Tăi. Amin. Vii grăind, şi sfinţii Tăi grăiesc din Tine, locaşul sfinţilor, Doamne. Sfinţii Tăi se fac cuvânt din Tine, şi se fac lumină peste România, ţara sfinţilor ei, ţara sfinţilor, Doamne. Toţi sfinţii au luat vestea cea nouă, Doamne, şi sfinţii români sunt iubiţi de tot cerul sfânt, pentru că Tu o ai pe România în planul Scripturilor Tale, şi ai încheiat cu ea legământ şi Te-ai făcut cuvânt peste ea şi sufli înviere peste ea şi peste multe noroade care vor lua din ea lumina Ta.

Eu am fost proorocul Tău şi am vestit vremea României şi am vestit biserica Ta de nou Ierusalim peste ea. Am profeţit vremea păcii Tale şi am pecetluit prin cuvânt anul ieşirii spre lume a cuvântului Tău, Doamne, anul în care cei mici ai Tăi Ţi-au ridicat pe pământ biserică nouă de nou Ierusalim, piatră nouă de început nou peste cele vechi, la cuvântul Tău, la porunca Ta, Doamne, şi oamenii încă nu înţeleg taina lucrării cuvântului Tău în România, taina Ta cu

trâmbiţa Ta, cu Verginica, trâmbiţa Ta, Doamne. Dar vin eu şi spun că în ziua când Tu ai coborât cuvântul Tău în ea, eu am strigat din mormânt ca să audă cei ce dorm şi să se scoale aşa cum m-am sculat eu la glasul Tău când Ţi-ai început lucrarea cuvântului Tău în România, Doamne.

Eu am profeţit, în vremea trupului meu lucrarea Ta de nou Ierusalim şi sfârşitul cel rău şi începutul cel nou, iar în anul 1955 când ai început să Te faci cuvânt în România, eu am cuvântat din mormânt şi am strigat să fiu scos, căci am auzit cuvântul Tău în mijlocul României, ţara întoarcerii Tale, şi s-a împlinit Scriptura Ta care spune că «Cei din mormânt vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, şi se vor scula», *şi m-am ridicat şi m-am făcut sfântul românilor ca să se roage românii la mine să mijlocesc la Tine pentru români. Dar acum mijlocesc din cer, din partea Ta peste români, ca să audă şi să creadă ei cuvântul Tău, aşa cum l-am auzit eu din mormânt şi am ieşit deasupra ca să ajut pe oameni. Vin din cer cu Tine şi mă fac cuvânt din Tine peste români, peste neamul meu, şi îi spun că aceasta este lucrarea cuvântului Tău prin care Tu binevoieşti cu poporul cuvântului Tău care stă martor înaintea Ta, Doamne, că nu prin puterea, nici prin tăria lui stă martor Ţie acest popor micuţ, ci prin harul Tău stă, Doamne, şi românii vor lua duh de viaţă şi se vor face fii ai lui Dumnezeu, născuţi de sus, din cuvântul Tău, născuţi la credinţa lor în cuvântul Tău care vine cu norii, precum este scris.*

O, neamul meu român, ţie îţi zic: crede tu în cuvântul lui Dumnezeu care vine la tine pe nori. Eu am profeţit în vremea trupului meu pacea lui Dumnezeu care va veni peste pământ. Cuvântul acesta este împlinirea profeţiei mele, dar oamenii cei mari au ascuns cuvintele mele, şi iată, ele se adeveresc şi se împlinesc şi ies de sub obroc. Amin.

O, preoţi şi arhierei ai bisericii, eu multe şi bune sfaturi am lăsat ucenicilor mei, spre viaţă veşnică. Vă spun şi vouă, şi din cer vă spun: credeţi şi voi în lucrarea cuvântului lui Dumnezeu Care vine cu norii. Ridicaţi glas din inimi şi strigaţi la Dumnezeu să vă dea darul credinţei sfinte. Nu faceţi ca iudeii care nu L-au crezut pe Domnul Iisus Hristos când a venit din cer la ei. Faceţi ca mine, credeţi ca mine, că am ridicat glas dintre cei din morminte odată cu începutul cuvântului lui Dumnezeu în România în anul 1955. Sculaţi-vă şi credeţi, şi desfaceţi lanţurile pe care le-aţi pus peste arhiereul cel uns prin cuvânt, că v-aţi pus lanţuri peste voi, nu peste el. Voi l-aţi pus să se lepede de cuvântul lui Dumnezeu pe cel ce credea. Dacă voi nu vreţi, dacă voi nu credeţi, lăsaţi pe România să se ridice spre Dumnezeu Cuvântul, că e ţara Domnului, şi eu aşa am spus cât am fost în trup, şi iubind pe Dumnezeu am spus.

Sculaţi-vă, voi, arhierei şi preoţi şi ridicaţi-l pe cel uns peste voi şi peste România. Dacă voi nu vreţi, dacă voi nu credeţi, lăsaţi credinţa să se aşeze înaintea lui Dumnezeu, ca să găsească Domnul credinţă în cuvântul Său, care vine cu norii. Ungerea se face prin Cuvântul lui Dumnezeu, Care vine de sus, descoperind voia lui Dumnezeu, iar arhiereul care a ridicat biserica lui Hristos în vremea aceasta de strâmtorare, este uns de Cuvântul lui Dumnezeu, este uns peste voi şi peste România, şi voi l-aţi pus să se lepede de Dumnezeu Cuvântul. Dar Domnul a luat de peste România toate apăsările, şi ea va învia. Înviaţi şi voi, şi îndreptaţi-vă viaţa uitându-vă în viaţa mea, căci eu am fost mai înainte de voi, şi voi ziceţi că ascultaţi de părinţii cei sfinţi. Ascultaţi cuvântul meu. Daţi libertate credinţei în Dumnezeu şi în cuvântul lui Dumnezeu. Faceţi cale cuvântului lui Dumnezeu peste noroade, că vine Domnul şi vă găseşte cu talantul pus sub obroc. Domnul Se face cunoscut prin sfinţii Săi. El nu vine în chip necunoscut, iar eu sunt din români. Învăţaţi ce înseamnă rugăciunea spre cer, rugăciunea care rodeşte. Nu-i mai faceţi eretici şi rătăciţi pe fiii grădinii Cuvântului lui Dumnezeu. Ei sunt fii unşi de cer. Nu ridicaţi mâna şi glasul asupra aşezării lui Dumnezeu.

O, arhiereule de Târgovişte, de ce-ai făcut tu întuneric în calea cuvântului cel din cer? Necredinţa ta mărturiseşte faptele tale. Scoală-te spre credinţă, că a venit Domnul spre tine când ai venit arhiereu în cetatea aceasta şi tu nu L-ai crezut pe Dumnezeu, Care venise să te întâmpine cu darul cel nou, dat bisericii ortodoxe, cu pietricica cea albă, despre care scrie în

Scripturi, şi tu te-ai ascuns sub necredinţă ca să nu ţi se vadă faptele cele rele. Scoală-te spre sfinţenie, că preotul şi arhiereul trebuie să fie sfânt ca să fie de folos turmei. Pe cel curat şi drept l-ai pus sub vină, şi pe tine care superi pe Dumnezeu te-ai pus în loc drept. Vin şi te îndemn ca pe un frate: trezeşte-te şi uită-te în cuvântul lui Dumnezeu şi vei vedea în el râul vieţii, care curge din templul cerului peste pământ ca să facă mântuire. Dacă-L cunoşti pe Dumnezeu, dă-I Lui viaţă, căci El este viaţa, El şi nu tu. Nu El e prin tine, ci tu eşti prin El dacă eşti, dacă vrei. Trezeşte-te, căci Cuvântul este Dumnezeu din Dumnezeu. Amin.

O, preoţi şi arhierei de azi, ce faceţi voi? Ce daţi voi oamenilor? Citiţi în cuvintele mele că eu aşa am spus: „Cel ce voieşte să pomenească fără de bani sufletul meu înaintea lui Dumnezeu, acela să fie singur pomenit întru împărăţia cerurilor. Iar cel ce va voi plată pentru pomenire, îl rog pe unul ca acela să nu mă pomenească pe mine, cel sărac“. *Grăiesc vouă din cerul sfinţilor români: daţi-vă lui Dumnezeu şi oamenilor. Sfinţiţi-vă viaţa. Luaţi în voi frica de Dumnezeu, că peste tot numai altare pângărite strigă la Dumnezeu:* «Până când, Doamne?», *strigă prin glasul celor ce aşteaptă din fiecare loc învierea. Sfinţiţi-vă viaţa, iar dacă nu voiţi, lăsaţi pe Dumnezeu să păstorească din cer, că aşa zice Domnul în Scripturi:* «Eu Însumi voi purta grijă de oile Mele şi le voi cerceta».

Iar Tu, Doamne Cuvinte, trezeşte-i din somn pe cei ce dorm şi paşte-Ţi turma, Doamne, şi dă-i cuvântul Tău, căci Tu eşti trup şi cuvânt în biserică. Tu eşti Cel ce grăieşti peste România şi Te vesteşti venind cu norii. Amin.

– O, arhiereul Meu Calinic! O, sobor de arhierei care serbaţi pe ierarhul Calinic! Binecuvântaţi din Mine pe fiii grădiniţei cuvântului Meu, ca să aibă ei să dea peste ţara Mea.

– O, Doamne, binecuvântăm arhiereşte din Tine, Arhiereul Cel mare, Care stai de-a dreapta scaunului măririi în ceruri. Binecuvântaţi să fiţi voi, cei unşi peste vremea aceasta, şi zile noi de serbare să daţi lui Dumnezeu, slăvindu-L pe Domnul slavei. Domnul să vă binecuvinteze pe voi cu toate binecuvântările Lui. Suflaţi Duh Sfânt peste mulţimi. Cereţi darul credinţei peste oameni, şi din darul credinţei să se nască darul pocăinţei şi al iubirii de Dumnezeu. Cereţi, şi veţi primi, că noi, sfinţii cerului, lucrăm cu voi pentru Domnul şi pentru voi, şi cu voi peste pământ. Amin.

– O, Israele al cuvântului Meu, Eu sunt Domnul Dumnezeul tău. Te mângâi cu sfinţii, te bucur cu slava cuvântului Meu şi Mă fac cort pentru tine aşa cum tu te faci pentru Mine.

O, Israele, Mi-e dor de odihna Mea, fiule mic. O, Israele, Mi-e dor să-l fac pe om odihnă Mie. O, Israele, ajută-Mă să-Mi împlinesc dorul, că numai tu Mă ajuţi pe Mine. Tot omul face pentru el şi pentru binele lui, dar tu faci pentru Mine, şi Eu pentru tine. Eu pentru asta l-am făcut pe om, dar omul căzut a pierdut înţelepciunea Mea din el.

O, Israele român, Mă vestesc cu tine, că tu eşti poporul Meu cel micuţ, şi Eu sunt Domnul Dumnezeul tău. Ferice ţie că M-ai primit întru a doua Mea venire, căci vin cuvânt peste pământ, şi tu Îmi eşti iesle, şi îţi voi plăti pe veci, şi voi cina cu tine, şi tu cu Mine, şi voi fi văzut cu tine, şi tu cu Mine, Israele român, poporul Meu iubit.

Mă ţin după voi şi cu voi, fiilor unşi, ca să puteţi voi în lucrarea Mea cu voi peste lume, şi mulţi vor înţelege tot mai bine împlinirea Scripturilor care se împlinesc prin cuvânt nou, rostit de Mine, Cuvântul Tatălui, trimis pe pământ.

Eu sunt Domnul celor vii, şi am adus dintre cei vii pe arhiereul Calinic românul ca să grăiască din Mine cuvânt peste români şi peste biserică şi să-i ajute să creadă pe cei ce cred. Dar pentru cei necredincioşi, chiar dacă se ridică cineva dintre morţi, le este greu acestora să creadă în lucrările lui Dumnezeu care-şi iau chip văzut peste pământ.

Iată ce rostesc Eu: încurce-se limbile oamenilor, iar cei credincioşi să iasă ca Avraam din încurcătura limbilor de pe pământ şi să vină după Mine, căci Eu am poruncit îngerilor Mei să iasă la cules şi să adune la cina Mea pe cei ce vor crede, pe toţi cei din cele patru vânturi, de la

marginile cerului până la celelalte margini. Să vină după Mine omul credincios şi să facă voia Mea cea sfântă şi aşa să vină. Amin.

Voi, oamenilor, care luaţi din praznicul cuvântului Meu, împliniţi-vă întru Mine, căci scris este: «Să se cerceteze omul pe sine, şi aşa să ia din cina Mea». Înviaţi, voi, oase uscate, că omul care nu trăieşte pe voia Mea şi cu Mine în el trup şi cuvânt, acela este os uscat înaintea Mea. Veniţi la cina cuvântului Meu, că vin cuvânt peste pământ, şi cu Mine vin sfinţii cerului la cina cuvântului Meu. Cereţi voia Mea în voi, fii ai oamenilor. Cereţi, şi vă faceţi fii ai lui Dumnezeu, că fiii oamenilor mănâncă şi beau, se însoară şi se mărită ca în vremea lui Noe. Scris este: *«Fecioara se îngrijeşte să placă lui Dumnezeu, şi cea măritată se îngrijeşte să placă bărbatului, să placă oamenilor».* Suflu peste voi duhul şi darul sfinţeniei, o, oamenilor. Luaţi, şi vă sfinţiţi, căci scris este: *«Fiţi sfinţi, căci Eu sunt sfânt. Fiţi ca Mine!».* Amin.

Iar tu, poporul Meu la care vin cuvânt, aşează-te mângâiere înaintea Mea şi arată la toţi cei ce se uită la tine ca să te vadă, arată-Mă pe Mine trăind în tine şi sărbătorind în tine, că oamenii nu ştiu ce să facă cu sărbătorile creştineşti pe pământ.

Se serbează pe pământ sărbătoarea patimilor Mele, dar aceste patimi numai de Mine au fost serbate. Eu le-am suferit, Eu le-am serbat, şi cu dragoste le-am purtat pentru omul cel căzut din Dumnezeu. Nimeni nu ştie să sărbătorească pe Dumnezeu întru serbări creştineşti. Slava deşartă s-a băgat în rugăciunea bisericii şi slava omului umbreşte slava lui Dumnezeu şi nimeni nu ştie să serbeze amintirea patimilor Mele şi a învierii Mele, dar cel ce este mort pentru lume şi viu pentru Mine, acela ştie ce este sărbătoarea Mea pentru el. Omul lumesc aşteaptă ziua amintirii învierii Mele, aşteaptă cu mâncări şi cu băuturi şi cu haine noi, lumeşti, nu cu pocăinţă, nu cu sfinţenie de duh şi de suflet şi de trup.

O, nimeni nu mai ştie să serbeze sărbătorile creştineşti pe pământ, căci slava deşartă a intrat în locul sfânt, şi cuvântul Meu e micşorat de slava omului care stă în numele Meu înaintea oamenilor. Dar tu, poporul Meu, tu să fii sărbătoarea Mea şi să sărbătoresc Eu în tine şi să Mă odihnesc în tine, fiule al cuvântului Meu, şi să fiu viu în duhul şi în trupul tău şi să serbăm praznic de îngeri zi şi noapte şi să sfinţim pământul şi să-l unim cu cerul, fiule.

Binecuvântat să fii tu, cel ce Mă cobori din Tatăl pe pământ, poporul Meu. Te binecuvintez cu zi de înviere, Israele scump, şi te numesc zi de înviere înaintea Mea. Îţi voi da zile calde. Zile cu soare şi serbări cereşti vor fi cu tine, dar cere să-ţi dau, că Mi-e dor de glasul tău ca să se întâmpine cu glasul Meu şi să ne întâlnim pe cale unul cu altul, cer nou şi pământ nou, cei de sus cu cei de jos în unire cerească. Amin.

Mergi, Israele, în mijlocul mulţimilor şi slăveşte-Mă pe Mine şi dă oamenilor calea Mea. Păstrează-te curat. Ai grijă de hăinuţă, fiule scump. Ai grijă de ascultare, ai grijă de Mine în tine, copilul Meu cel mic. Fii atent să ştii să ai cu tine bucurie cerească întru umilinţa inimii. Fii atent la toate cuvintele Mele şi nimic să nu uiţi, Israele, că tu eşti poporul Meu şi ai pe Dumnezeu de Tată.

Mergi, Israele, în mijlocul mulţimilor, că tu eşti trimisul Meu. Mergi cu ascultare şi nu fă de la tine. Mergi cu Mine, mergi cu ascultare, Israele. Mergi, poporul Meu! Amin.

Israele, Israele, să fii, fiule, bucuria Mea, să fii învierea Mea, să fii veşnicia Mea întru tine, ca să fiu Eu veşnicia ta, măi fiule Israele. O, Israele, mlădiţa Mea cea nouă, mergi, şi Mă vesteşte că vin.

O, Israele, vie cu vin bun, cântă! Cântă-L pe Fiul lui Dumnezeu, Care vine cu norii! Cântă-L şi vesteşte-L că vine şi stai întru întâmpinarea Mea, Ierusalime, popor al învierii Mele, popor al iubirii Mele. Eu sunt cu norii slavei Mele şi stau deasupra ta mereu. Eu sunt cu tine, Ierusalime nou. Amin, amin, amin.

11/24-04-1997